

Interpellation till ordförande i äldrenämnden Bengt-Åke Nilsson (L) angående äldre och anhörigas situation under coronapandemin

Den 11 mars 2020 var en händelserik dag för då hände tre saker. Covid-19 klassades som en pandemi av Världshälsoorganisationen (WHO). Folkhälsomyndigheten meddelade att risken för smittspridning i samhället i Sverige bedömdes som mycket hög. Region Västmanland rekommenderade länets kommuner att införa så kallat besöksförbud på samtliga äldreboenden.

Den 16 mars uppmanar Folkhälsomyndigheten att personer över 70 år bör begränsa kontakter med andra människor så långt det går under en tid framöver.

Det kommer att ske utvärdering av vad som gjorts rätt och vilka åtgärder som har kommit för sent. Redan nu visar statistiken att Västerås är en av de kommuner där äldreboenden har varit värst drabbade under krisen. Det har också visat sig att endast ett fåtal covidsjuka äldre har fått vård. Utvärderingar kommer att genomföras av Institutionen för vård och omsorg (IVO) och av kommunen själv, det senare på ett initiativ lagt av Moderaterna och Kristdemokraterna.

Den som är utomstående och försöker följa beslut och information som lämnats i nämnden har en svår uppgift, för informationen är knapphändig. Likaså informationen till nämnden har varit bristfällig och därför har Moderaterna och Kristdemokraterna krävt extra sammanträden i nämnden. Dels den 2020-03-05 med syfte att få till en uppstart av beredskapsarbete och dels den 2020-07-24 med syfte att få information kring IVO:s utredning om dödstal på boenden, här ligger Västerås på tredjeplats i Sverige vad gäller dödstal på särskilda boenden. Även i kommunstyrelsen har Moderaterna krävt extra information, så att fler ska vara uppdaterade och ha kunskap om de åtgärder som Västerås stad vidtagit med anledning av pandemin.

Många anhöriga och äldre är oroliga över brist på information. Här krävs särskilda åtgärder för att äldre och anhöriga ska vara trygga. Det handlar om allt ifrån att säkert kunna ha kontakt med anhöriga och att det är transparent kring händelser på äldreboenden.

Det är viktigt att västeråsare och kommunfullmäktige får en uppdaterad information om vilka åtgärder som vidtagits men viktigast av allt är att Västerås stad omgående gör förberedelser för att säkerställa att inte fler insjuknar om Västerås skulle få en andra våg av corona.

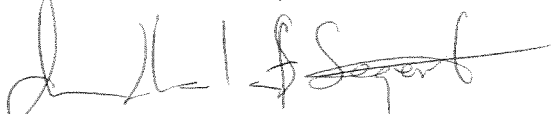
Situationen som många äldre och anhöriga upplevt och IVO:s påbörjade granskning föranleder en del frågor som västeråsarna borde få svar på.

Med anledning av ovanstående ställer jag följande frågor till ordförande i äldrenämnden Bengt-Åke Nilsson (L):

- 1) Vilka åtgärder har vidtagits för att försöka hindra smittspridning på äldreboenden och när?
- 2) Vilka åtgärder har vidtagits för att covidsjuka äldre ska få adekvat vård?

- 3) Vilka kontakter, med anledning av föregående fråga, har tagits med Region Västmanland?
- 4) Vilka åtgärder har vidtagits för att anhöriga ska kunna få information om det finns coronafall på boendet, hur den äldre har det, och sjukdomstillstånd?
- 5) Vilka åtgärder har vidtagits för att äldre på boenden och anhöriga ska kunna ha kontakt under pandemin och vilka åtgärder har vidtagits för att minska ensamheten som följd av isolering som följer av avrådan om besök?
- 6) Skulle du själv acceptera, om du hade anhöriga på äldreboende i Västerås, situationen som den är varit under Coronapandemin?
- 7) Vilka åtgärder har nu vidtagits för att skydda äldre inför en eventuell andra våg av Coronapandemin?

Västerås 2020-08-17

Anna Hård af Segerstad

2020/01014

Motion om uppförande av staty över Anders Yngve Pers (1902-1985)

I en ledartext i Dagens Nyheter 6 juli 2020 tar författaren och journalisten Nathan Shachar upp det faktum att Västerås saknar staty över Anders Yngve Pers (1902-1985). Anders Yngve Pers var, liksom sin far, liberal förtroendevald och tidningsutgivare. Under andra världskriget gjorde Pers, enligt Nathan Shachar, mer än någon annan svensk publicist, Torgny Segerstedt inräknad, för att motarbeta eftergiftspolitik och anpassningen till Nazityskland. Pers insatser härvidlag är historiskt väldokumenterade.

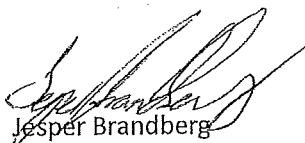
Nathan Shachar tycker att det är märkligt att Västerås som stad inte hedrar minnet av denna framstående medborgare. Jag instämmer härvidlag. Även om far och son Pers råkar vara partikollegor till mig så sträcker sig deras gärning för humanism, demokrati och frihet långt utöver daglig svensk partipolitik. Att vårda hågkomsten av detta borde vara av allmänt intresse.

I dessa dagar diskuteras lämpligheten kring olika befintliga historiska statyer. Själv finner jag det olämpligt att det INTE finns en staty i Västerås över Anders Yngve Pers. Därför yrkar jag:

... Att kommunfullmäktige beslutar uppföra en staty över Anders Yngve Pers (1902-1985) samt att kommunfullmäktige anslår medel därtill. Jag yrkar också att fullmäktige beslutar att staden särskilt inbjuder sonen Anders Harald Pers, samt Nathan Shachar, att hedra invigningen av statyn med sin närvaro.

(Som bilaga till motionen biläggs den aktuella artikeln från Dagens Nyheter 6/7 2020)

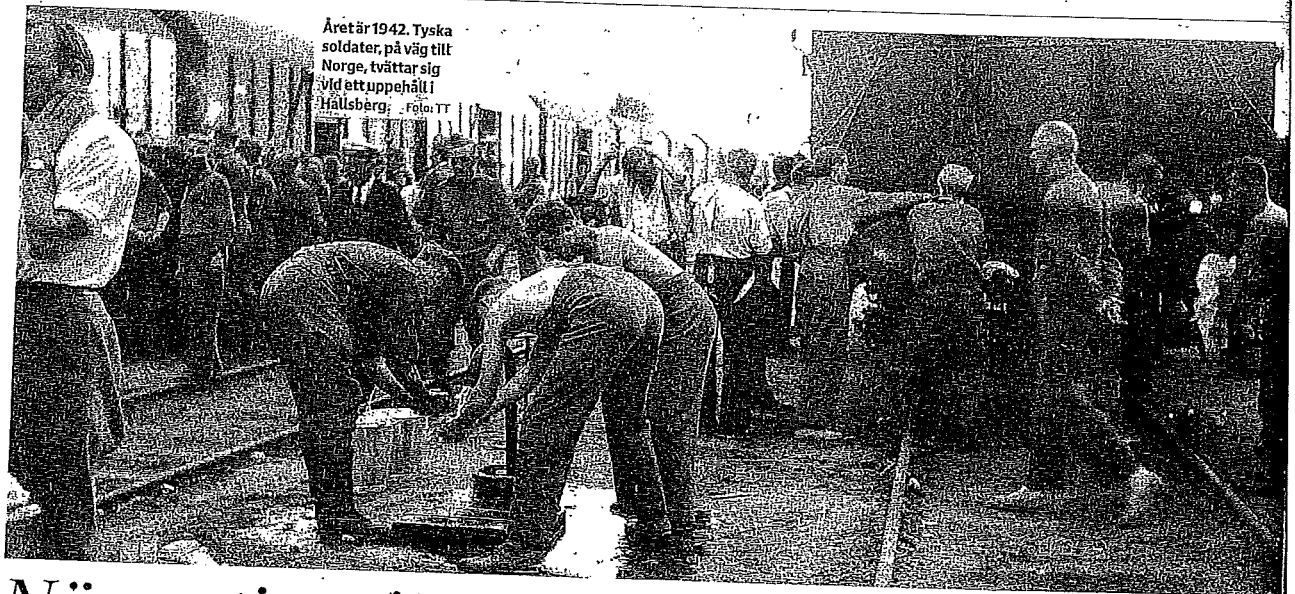
Västerås 2020-07-08

Jesper Brandberg

Kommunalråd och gruppledare (L)

Kolumnen.

Året är 1942. Tyska soldater, på väg till Norge, tvättar sig vid ett uppehåll i Hällsbjerg. Foto: TT

När antinazisterna försvarade Sveriges heder under andra världskriget

Eftergifter till Hitlers Tyskland tillät Sverige att hålla sig utanför andra världskriget. Men det fanns modiga röster som protesterade.

I veckan för 80 år sedan fattade den svenska samlingsregeringen ett beslut man skändes så över att man försökte dölja det: Det nazistiska Tyskland, som ockuperade Norge sedan ett par månader, fick lov att försäla soldater genom Sverige. Riksdagen informerades inte, ej heller allmänheten. Därmed bröts ett högtidligt löfte från statsminister Per Albin Hansson samma vår.

Det första spåret i spalterna av den så kallade "permittenttrafiken" var en ledare i det antinazistiska veckobladet Nordens Frihet den 4 juli 1940. Tidningen menade att neutralitetspolitiken nu övergivits: "Lönar det sig längre att neka fäktum? Tiotusentals svenskar torde i skrivande stund veta, att om några timmar de tyska transporttågen skola börja rulla fram och tillbaka över svenskt område mellan det ockuperade landet i väster och det stora krigförändelälandet i söder."

Räderna, författade av Nils Ahnlund, farfar till undertecknad, tvingade regeringen att lägga korten på bordet och medge vilken spektakulär – och i mångas ögon oförläp – eftergift som gjorts. Det var ett tidstecken att en så stor nyhet först dök upp i ett nystartat veckoblad och inte med tumstjocka rubriker i de stora dagsmedierna.

Huvudstadsredaktionerna hade förståds reda på vad som var på färde, men de var hårt påpassade av regeringen, som kände Berlins hand på strupen. Tidningarna hade just börjat öva in den självinsur som skulle komplettera den direkta censuren, beslagen och polisförhören. Eftergiftspolitikens intensitet varierade med krigslyckan, och avtog sakta efter de stora tyska nederlagen i Stalingrad och el-Alamein. I oktober 1943, då de danska judarna hade ett par dygn på sig att komma över sundet, medverkade Sverige med den äran. Ingen av de kända och okända

svenskar som engagerade sig i Nordens Frihet och Tisdagsklubben, de ledande antinazistiska aktionsgrupperna, gjorde sig några illusioner om sitt öde ifall tyskarna kom. De var redo att gå under jorden med kort varsel. Familjen Bonnier, som stått på dödslistorna vad de än gjort, fick då och senare kritik för DN:s väl regeringstroga agerande, och för chefernas sviktande stöd åt tidningens mest lysande, orädd och framsynt skribent, Johannes Wickman.

Men, som Toru Byström visar i sin spännande bok "Nordens Frihet – Samfundet, tidningen, kretsen", så spelade Bonniers i skymundan en långt mer aktiv roll än vad som var möjligt i DN. En av förläggarbröderna, Kaj Bonnier, var eldsjäl i Nordens Frihet och förlaget, via annonser i dess tidning, höll projektet under armarna ekonomiskt.

Och Bonniers gjorde mer än så. Då det såg som mörkast ut, våren 1941, gav förlaget ut det största och märkligaste av alla antinazistiska konstverk, Eyvind Johnsons roman om Krilon, fastighetsagenten som vägrar svika sina ideal i en omgivning alltmer förpestad av Stalins och Hitlers idéer och fasoner. Då romanens första del avslutades var de bägge dödsrikena fortfarande ällerade, och bara blåögda optimister inbillade sig att Sverige skulle lyckas navigera helskinnet mellan dem.

Två till tjocka böcker om Krilon och hans krets kom ut under kriget. De är en vild och hämninglös fantasi, men berättelsen bär spår av författarens passionerade engagemang i Nordens Frihet, och av de iakttagelser han gjort av människor som sätts på prov. I tredje delen gästspelar verklighetens antinazister i romanen, det är författarens eloge till kamparna i Nordens Frihet.

Det är lätt att raljera över regeringens ärelösa ackorderande. Dess belägenhet var omöjlig. I kabinetssekreteraren

Ingen av de som engagerade sig i Nordens Frihet och Tisdagsklubben gjorde sig några illusioner om sitt öde ifall tyskar-na kom.

Erik Bohemans minnen kan vi följa dramaten. Eftergifter till Tyskland möttes av repressalier från USA och England och hot om vetoblockader. Att hålla svälten från dörren och kriget från landet lyckades till slut – att göra det med hedern i behåll var uteslutet. När det hela var över återvände antinazisterna till vardagen. Många av dem var skribenter till yrket, men ingen gjorde någon affär av vad de utträttat, ingen skyltade med sitt mod i skrift. Som helt ung hade jag turen att lära känna en av dessa självtvånande hjältar.

Anders Yngve Pers var chefredaktör och ägare till Västmanlands Läns Tidning. Den okonstlat vänlige lille herrn nämnde aldrig sina stordåd under kriget, då han och hans far gjorde mer än någon annan svensk publicist, Torigny Segerstedt inräknad, för att sabotera och kringgå regeringens politik. Som enda tidning gick VLT med på att trycka den förbjudna Nyheter från Storbritannien, ett veckoblad som 1944 gick ut i 300 000 exemplar i veckan. Tryckeriets fönster spikades för och barrikerades med sandsäckar.

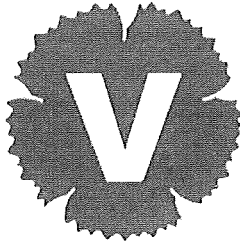
Ett motiv i Krilon är skillnaden mellan dem som vill göra rätt och dem som vill synas göra rätt. Det är slående hur lite som är känt och hur sällan det refereras till de många som gjorde sin plikt under kriget – som om Torigny Segerstedt stått ensam. Efter kriget stod svenska makthavare och tyckare ofta i kö för att visa sig rättfärdiga, och i sin iver att synas snubblade de ofta och hyllade tyranner i stället för befriare.

Denna storstättliga internationalism med alla dess fadäser och riskfria utspel försiggick i en annan värld än den där Krilon och Pers vågade allt för att inte söka ned sina samveten. Jag hör sägas att det inte står någon staty över herrarna Pers i deras hemstad. Om det stämmer så säger det en hel del – inte om Västerås utan om Sverige.

Nathan Shachar
DN:s korrespondent

Nathan Shachar är DN:s korrespondent i Jerusalem, författare och fristående kolumnist på ledarsidan.

Motion till Västerås kommunfullmäktige

Stärk Västerås stads antirasistiska arbete

Under våren 2020 har människor protesterat mot rasism i många av världens länder. Rasismen fortsätter tyvärr prägla mänskliga samhällen, även här i Sverige och i vår kommun.

Ett samhälle fritt från rasism är bara möjligt om alla jobbar tillsammans för att nå detta mål. Det kan inte endast ligga på personer som utsätts för rasism att ta den kampen, utan det måste göras i hela samhället och på alla nivåer.

Den rasism som finns i samhället är inte heller enskilda och isolerade händelser. Dessa är symtom på ett samhälle där rasismen har normaliserats. Där människor blir avhumaniserade. Och det är helt oacceptabelt.

Det är hög tid att Västerås stad stärker upp det antirasistiska arbetet. Vi vill att kommunen ska visa att vi menar allvar när vi pratar om allas lika värde och vikten av mångfald. Det räcker inte med vackra ord och skrivelser i vår värdegrund. Som stad måste vi även i handling visa att vi står upp för antirasistiska värderingar.

Vänsterpartiet är ett antirasistiskt parti och för oss är det en självklarhet att alltid jobba för ett samhälle fritt från rasism. Vi kommer alltid stå upp för alla människors lika värde.

Vänsterpartiet föreslår kommunfullmäktige att besluta:

att införa en öronmärkt antirasistisk miljon under kommunstyrelsen varje år som förvaltningar och verksamheter kan söka pengar från för att arbeta med antirasism (exempelvis utbildningar och workshops) i enlighet med motionens intentioner.

att kommunstyrelsen får i uppdrag att ta fram en lista på ett antal organisationer, föreläsare och material som andra kommuner har använt sig av vid liknande satsningar gällande antirasism.

Anna Maria Romlid

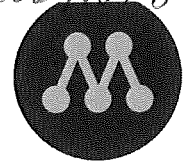

Lars Nordin

Hawar Asaiesh

Viktoria Bagi

Olle Kvarnryd

Västerås 2020-06-17

Motion

2020-06-17

Motion om stadens kostnader för fakturor som ej betalats i tid.

Västerås stad är dåliga på att betala leverantörsfakturor i tid. VLT påpekade detta i en artikel under våren. Inte nog med att leverantörer får vänta på betalning för utförda tjänster eller för varuleveranser, det leder också till att staden får betala påminnelseavgift och dröjsmålsränta för fakturor där betalningen inte kommer in i tid. Detta är en kostnad för staden på några hundra tusen kronor per år.

Att leverera varor till staden måste vara möjligt även för mindre företag. Men detta oskick med lång väntetid på betalning kan leda till problem för det mindre företaget som oftast i sin tur måste betala varorna långt innan betalningen kommit dem tillhanda från staden.

Det ser heller inte bra ut för Västerås stad om betalningsföreläggande måste gå till inkasso.

Vari ligger problemet att samordna och lägga in fakturor för betalning så pengarna kommer in till leverantören innan sista betalningsdag. Det här måste man åtgärda för att ta bort onödiga kostnader för staden samt få ett gott renommé hos dem som levererar varor till staden.

Mot ovanstående bakgrund föreslås kommunfullmäktige besluta:

Att: Se över betalningsrutiner för att undvika sena betalningar.

Att: Redovisa vilka åtgärder som vidtagits.

Att: Årligen ha uppföljning på kostnader som härrör till fakturor som ej betalats i tid.

Irene Hagström

